

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: **Z. B.**, narozený „X“,
bytem „X“,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního
hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31.8.2016, č. j. 3894/DS/2016, JID:
135767/2016/KUUK/Bal,

takto:

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 31.8.2016, č. j. 3894/DS/2016, JID: 135767/2016/KUUK/Bal, a rozhodnutí Magistrátu města Chomutova, odboru dopravních a správních činností, ze dne 19.1.2016, zn. MMCH/115775/2036/2015/ODaSČ/Ce, **se zrušují pro nezákonnost a vadu řízení** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **3 117 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze 31.8.2016, č. j. 3894/DS/2016, JID: 135767/2016/KUUK/Bal, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Chomutov, odboru dopravních a správních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 19.1.2016, č.j. MMCH/115775/2036/2015/ODaSČ/Ce, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 a dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč, dále mu byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce 6 měsíců a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000,- Kč. Přestupků se měl dopustit tím, že dne 2.10.2015 ve 13:46 hodin v obci Zelená ve směru od obce Chomutov na Klášterec řídil motorové vozidlo tovární značky Opel Corsa, reg. značky „X“, kdy po předjetí před ním jedoucího vozidla se zařadil před předjížděné vozidlo, aniž by dal znamení o změně směru jízdy a následně prudce zabrzdil až do úplného zastavení, ačkoliv to nevyžadovala bezpečnost provozu na pozemní komunikaci. Následně dál pokračoval v jízdě uvedeným vozidlem a předjížděl v úseku, který je opatřen vodorovným dopravním značením V1a „podélná čára souvislá“, a svislým dopravním značením B 21a „zákaz předjíždění“, přičemž uvedená dopravní značení nerespektoval. Při zařazení zpět do svého jízdního pruhu opět neužil znamení o změně směru jízdy.
2. Žalobce v žalobě namítal, že se k jednání, které je mu kladeno za vinu, nedoznal. Žalovaný vycházel toliko z úředního záznamu, který sepsal policejní orgán dne 9.11.2015, ze kterého však nevyplývá, že by se přestupku dopustil. Vozidlo řídil, ale na jiném úseku, než byly spáchány předmětné přestupky a ani videozáznam neprokazuje, že by se jednání dopustil, neboť jsou pouze vidět dvě siluety osob sedících ve vozidle. Dále má za to, že videozáznam byl účelově retušován. Videozáznamem pořizovaným panem H. byl žalobce snímán již min. 7 km před místem údajně spáchaných přestupků. Dle pořízeného videozáznamu byl žalobce snímán od 13:43:51, přičemž konec záznamu je upraven o 1 minutu a 25 sekund méně, záznam není plynulý, což také prokazuje retuš záznamu. Pan H. pracuje u společnosti zabývající se výpočetní technikou a kopírujícími zařízeními. Považuje za nesmyslné, aby na komunikaci I. třídy v pátečním odpoledni ve 13.00 hod. až 14.00 hod. při předpokládaném zvýšeném pátečním provozu nejelo proti panu H. a žalobci po celou dobu záznamu v trvání 7 minut a 56 sekund žádné vozidlo. Navíc pan H. mohl pořízený videozáznam upravit, neboť ho odevzdal až po více jako 5 hodinách od postihovaného jednání. Dále nebyla dodržena zásada objektivit, neboť nebyl učiněn záznam za přítomnosti odpovědného úředníka o přenesení záznamu na jiný nosič. Dále podtrhl, že předmětné vozidlo Opel Corsa je ve vlastnictví jeho dcery a žalobce toto auto neřídil. Správní orgány tedy nepostupovaly tak, aby zjistily skutkový stav bez důvodných pochybností. Žalobce vyslovil i podezření, že se pan H. dopouští pravidelného šikanózního jednání vyráběním podobných videozáznamů. Ačkoliv nebyla dodržena

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pravidla spravedlivého procesu, neboť byl připuštěn nevěrohodný důkaz – retušovaný videozáznam, žalobce byl uznán vinným ze spáchání uvedených přestupků.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby a poukázal na to, že správní orgán I. stupně vycházel při svém rozhodnutí z vyjádření právního zástupce žalobce při jednání, kde mimo jiné právní zástupce žalobce požádal, aby bylo přihlédnuto k doznání žalobce. Právní zástupce žalobce tak vznesené obvinění nijak nerozporoval a do rozhodnutí ve věci jej nerozporoval ani žalobce. Není pravdou, že správní orgán I. stupně vycházel toliko z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 9.11.2015 a stejně tak není pravdou, že by z tohoto úředního záznamu nevyplývalo, že by se žalobce předmětných přestupků nedopustil. Žalovaný zrekapituloval, že ve spise se nachází i další podklady, přičemž stěžejním je ve věci videozáznam s názvem „Vybrždovač Zelená u Chomutova“, který jednání žalobce jasně zaznamenává. Navíc žalovaný připomněl, že výpověď žalobce v úředním záznamu o podání vysvětlení ze dne 9.1.2015 nebyla nijak zpochybňována. Žalovaný tak vidí tvrzení v žalobě jako účelovou snahu vyhnout se citelnému postihu. Dále odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, ve kterém se již zabýval tím, že videozáznam na CD nenese žádné stopy úprav, neboť průběh jízdy je na něm zaznamenán nepřerušovaně. Žalobcem namítané nezákonné přetočení videozáznamu na jiný nosič před vydáním rozhodnutí je nepravdivé, neboť správní spis dokládá, že kopie CD vyhotovená pro potřeby žalobce a jeho zástupce byla pořízena ve dnech 29.1.2016 a 26.1.2016, přičemž rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno již dne 19.1.2016. Rovněž tvrzení, že kopie videozáznamu byla vyhotovena bez přítomnosti „oficiálního úředníka“, čímž měl žalobce zřejmě na mysli oprávněnou úřední osobu, žalovaný označil za nepravdivé, neboť při všech třech nahlíženích do spisu byla přítomna oprávněná úřední osoba D. C. K námitce žalobce, že žalovaný nezohlednil skutečnost, že vlastníkem vozidla Opel Corsa je dcera žalobce uvedl, že vzhledem k tomu, že se na výzvu dceři žalobce dostavil ke správnímu orgánu I. stupně žalobce a doznal, že v den a čas toto vozidlo řídil, nebylo třeba, aby dále byla předvolávána dcera žalobce jako provozovatelka vozidla. Dále považoval za nedůvodné i tvrzení, že ze strany oznamovatele pana H. se může jednat o pravidelné šikanózní jednání.
4. V replice žalobce uvedl, že žalovaný postupuje ve věci mechanicky, aniž by se snažil ve smyslu ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), o zjištění skutkového stavu, o němž nejsou pochybnosti. Ve svých námitkách brojil žalobce nikoliv proti přetočení videozáznamu na jiný nosič správním orgánem I. stupně, ale samotným oznamovatelem, který je svoji profesí tzv. IT. Žalovaný dle jeho názoru neprokázal, zda po zastavení vozidla žalobcem, tento jako řidič pokračoval v řízení nebo tak učinila jiná osoba. Dále považoval za protiprávní pořizování videozáznamu řidičů jiných vozidel oznamovatelem panem H. Dále popřel, že by celkem třikrát nahlížel do správního spisu.
5. V duplice žalovaný setrval na dosavadním stanovisku, že se eventuální retuši videozáznamu i jeho důkazní hodnotou v žalobou napadeném rozhodnutí zabýval. K ochraně osobních údajů poznamenal, že videozáznam byl součástí správního spisu postoupeného policií a bylo s ním nakládáno v souladu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. K tvrzenému trojímu nahlížení žalobce do spisu uvedl, že dne 25.1.2016 nahlížel žalobce do spisu osobně, dne 26.1.2016 nahlížela do spisu substituentka zmocněnce žalobce a dne 29.1.2016 nahlížela do spisu žalobcem zmocněná paní S. B.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem vyjádřili souhlas.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s.ř.s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ustanovení § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.
8. První stěžejní otázkou při posuzování uvedených skutků, které jsou kladeny žalobci za vinu, je to, zda se žalobce k tomuto jednání doznal. Správní orgán I. stupně vycházel z prohlášení právního zástupce žalobce při ústním jednání dne 19.1.2016 znějícím: „Mám za to, že spisový materiál je kompletní, nenavrhují jeho doplnění. Je na správním orgánu, aby nyní rozhodl. Žádám, aby bylo přihlédnuto k tomu, že se obviněný ke skutku doznal.“ Následně žalobce vypověděl právnímu zástupci plnou moc a sám podal odvolání, ve kterém mimo jiné uvedl, že je pravdou a videozáznam to prokazuje, že posléze z psychického stresu vozidlo zastavil, odepínal bezpečnostní pás a začal s přípravou výstupu z vozidla, přičemž v tomto okamžiku oznamovatel jeho stojící vozidlo předjel zprava k nástupišti zastávky veřejné hromadné dopravy a jen náhodou nesrazil osoby čekající na zastávce autobusu. To se dle vyjádření žalobce v odvolání (str. 3) odehrálo dle záznamu ve 13:46:33 hodin. Do tohoto okamžiku dle žalobce lze částečně prokazovat věrohodnost pořízeného záznamu. Co bylo dále s vozidlem, které do zastavení žalobce řídil, videozáznam dle žalobce neprokazuje.
9. Žalovaný ve vztahu k doznání žalobce poukázal na tvrzení žalobce, že vozidlo řídil i poté, co vozidlo řízené panem H. tzv. vybrzdil, a v jízdě pokračoval na chatu do „X“.
10. Zde je nutno uvést, že žalobce nebyl ve věci slyšen jako obviněný z přestupku, ale pouze dne 9.11.2015 podal podle § 61 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „PolČR“), vysvětlení k věci.
11. K tomu soud upozorňuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.9.2010, č.j. 1 As 34/2010 – 73, ze kterého vyplývá, že význam úředního záznamu o podaném vysvětlení dle § 61 PolČR spočívá v přestupkovém řízení v tom, že na jeho základě si může správní orgán předběžně vyhodnotit relevanci případné výpovědi dané osoby z hlediska skutečností, které je třeba v konkrétním řízení o přestupku prokazovat. Při samotném výslechu obviněného však nesmí být úřední záznam o podaném vysvětlení čten namísto jeho výpovědi.
12. I v režimu podání vysvětlení podle § 137 správního řádu je vyloučeno užití úředního záznamu o podání vysvětlení jako důkazního prostředku k nahrazení ústní

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

výpovědi (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.9.2016, č.j. 4 As 152/2016 – 37, www.nssoud.cz).

13. Soud tak činí dílčí závěr, že podání vysvětlení žalobcem podle § 61 PolČR nelze v řízení o přestupku použít jako důkaz.
14. Soud považuje za potřebné jednání, pro které byl žalovaný uznán vinným přestupky podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 a dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu rozdělit na dvě od sebe oddělené části, které je nutno posuzovat zvlášť.
15. První část se týká jednání spočívajícího v tom, že žalobce dne 2.10.2015 ve 13:46 hodin v obci Zelená ve směru od obce Chomutov na Klášterec řídil motorové vozidlo tovární značky Opel Corsa, reg. značky „X“, kdy po předjetí před ním jedoucího vozidla se zařadil před předjížděné vozidlo, aniž by dal znamení o změně směru jízdy a následně prudce zabrzdil až do úplného zastavení, ačkoliv to nevyžadovala bezpečnost provozu na pozemní komunikaci.
16. Jak uvedeno shora, výpověď žalobce podanou jako vysvětlení podle § 61 odst. 1 PolČR nelze vůbec procesně použít, natož považovat za doznání žalobce. Pokud žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí na tuto výpověď žalobce odkazuje (str. 4 žalobou napadeného rozhodnutí), zatížil svůj postup nezákonností, neboť dovozuje vinu žalobce z procesně nepoužitelného důkazu.
17. Rovněž lze těžko považovat za doznání vyjádření právního zástupce žalobce při jednání dne 19.1.2016, neboť ten uvedl, že se žalobce „doznal“, a fakticky se tak odvolával na výpověď, kterou procesně nelze použít. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí mimo jiné uvedl, že přihlédl k úřednímu záznamu o podání vysvětlení, kde se žalobce doznal, což je rovněž nezákonný postup. Není tak pravdou, že by se žalobce v řízení před správním orgánem I. stupně doznal. Lze však vyjádření právního zástupce žalobce vyhodnotit jako určitý postoj k věci, neboť skutky nejsou rozporovány.
18. Jako procesně použitelný a tedy relevantní postoj žalobce slouží pouze jeho vyjádření v odvolání, kde výslovně doznává (str. 3 odvolání), že vozidlo zastavil, odepínal bezpečnostní pás a začal s přípravou vystoupení, zatímco pan H. jeho vozidlo objel. Žalobce tedy jednoznačně uvedl, že vozidlo řídil a účastnil se tak předmětného incidentu oznámeného panem H. Toto doznání odpovídá i obsahu videozáznamu založeného ve správním spise pod názvem „Vybrždovač Zelená u Chomutova.“
19. Podle § 17 odst. 3 zákona o silničním provozu řidič, který se po předjetí zařazuje před vozidlo, které předjel, musí dávat znamení o změně směru jízdy a nesmí ohrozit ani omezit řidiče vozidla, které předjel.
20. Podle § 18 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu řidič nesmí snížit náhle rychlost jízdy nebo náhle zastavit, pokud to nevyžaduje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.
21. Podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.

22. Soud k námitkám žalobce o úpravě videozáznamu uvádí, že je nutné se soustředit na to, co je žalobci kladeno za vinu a co z videozáznamu bezpochyby vyplývá. Z uvedeného videozáznamu jsou skutečnosti tak, jak jsou vymezeny v odst. 15 tohoto rozsudku dobře patrné, tedy předjetí vozidla oznamovatele pana H. bez signalizace změny směru a prudké brždění až do zastavení. Jiné okolnosti pro naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu podstatné nejsou. Žalobce ve své žalobě nenabízí jinou verzi reality, než byla zachycena uvedeným videozáznamem, resp. netvrdí, v čem měl být videozáznam pozměněn. Pro posouzení odpovědnosti žalobce za uvedený přestupek také není rozhodné, jak se choval on či pan H. před a po jednání, které je žalobci kladeno za vinu. Žalobce tak pouhými spekulacemi o tom, co vše se mohlo stát s videozáznamem před jeho předáním správnímu orgánu, důvěryhodnost tohoto záznamu, resp. podstatných skutečností, které z něj pro zjištění odpovědnosti žalobce vyplývají, zpochybnit nemůže.
23. K oprávnění pana H. pořídit videozáznam soud odkazuje na ustanovení § 88 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, které umožňuje bez svolení pořídit obrazový záznam k výkonu nebo ochraně jiných práv nebo právem chráněných zájmů jiných osob. Soud v daném případě hodnotí videozáznam, který prokazuje delikt ní jednání žalobce nejen vůči pravidlům silničního provozu, ale i vůči oznamovateli H., kterého žalobce svým způsobem jízdy nejen omezil, ale i ohrozil, za pořízený v souladu se zákonem. Tento videozáznam může sloužit jako důkaz podle § 51 odst. 1 správního řádu, neboť důkazem může být jakýkoliv důkazní prostředek, který slouží ke zjištění stavu věci a správní orgán I. stupně byl oprávněn ho použít. Žádný zákon dále neukládá povinnost přítomnosti úřední osoby při přenosu videozáznamu ze záznamového zařízení v automobilu na nosič informací. V nakládání s videozáznamem tedy soud nezákonný postup neshledal.
24. Soud musel posoudit i druhou část jednání, které je žalobci kladeno za vinu a u kterého panuje odlišná situace. Jedná se o část výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, dle něhož žalobce pokračoval v jízdě uvedeným vozidlem a předjížděl v úseku, který je opatřen vodorovným dopravním značením V1a „podélná čára souvislá“, a svislým dopravním značením B 21a „zákaz předjíždění“, přičemž uvedená dopravní značení nerespektoval. Při zařazení zpět do svého jízdního pruhu opět neužil znamení o změně směru jízdy.
25. Toto jednání žalobce nedoznává ani v podaném odvolání a ve věci neexistuje žádné jiné procesně použitelné doznání. Správní orgán I. stupně vycházel z vyjádření právního zástupce žalobce, které však, jak shora uvedeno, za procesně použitelné doznání žalobce považovat nelze. V odvolání žalobce výslovně uvádí, že mu nebylo prokázáno, že by vozidlo dále řídil poté, co zastavil před oznamovatelem panem H..
26. K uvedené druhé části skutku tedy absentuje doznání žalobce a správní orgány tak musí případně vycházet z jiných podkladů. Tato část rozhodnutí správních orgánů je tak zatížena vadou, neboť skutkový stav, který vzal správní orgán I. stupně za základ napadeného rozhodnutí a žalovaný ho aproboval, nemá oporu ve spise podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

27. Soud závěrem konstatuje, že žalovaný i správní orgán I. stupně nesprávně použili k prokázání viny žalobce úřední záznam o podání vysvětlení, čímž zatížili svá rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s. nezákonností, v důsledku této nezákonnosti je řízení zatíženo i vadou nedostatečně zjištěného skutkového stavu podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., a proto soud přikročil výrokem ad I) ke zrušení rozhodnutí žalovaného a současně ve smyslu ustanovení § 78 odst. 4 s.ř.s. také rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Vzhledem k tomu, že uvedenou nezákonností je zatíženo i rozhodnutí správního orgánu I. stupně přistoupil soud i ke zrušení tohoto rozhodnutí podle § 78 odst. 3 s.ř.s. V dalším řízení bude žalovaný dle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.
28. Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. soud ve výroku ad II. rozsudku přiznal úspěšnému žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 117 Kč skládající se ze soudního poplatku za podání žaloby v částce 3 000,- Kč a částky 117,- Kč za vynaložené poštovné dle obsahu soudního spisu, kterou je žalovaný povinen uhradit v obvyklé lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 30. července 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)